

DETALIEREA SITUAȚIILOR DE RISC/ANALIZA DE RISC DIN DOMENIUL DE ACTIVITATE AL ÎNTREPRINDERII PUBLICE

ANALIZA DE RISC

1. Responsabilul cu riscurile

Fiecare conducător de unitate ierarhică, are desemnat, prin decizie, un responsabil cu riscurile.

Astfel, responsabilul cu riscurile colectează riscurile identificate în cadrul unității sale ierarhice, elaborează și actualizează registrul de riscuri la nivelul acesteia.

2. Identificarea riscurilor

Identificarea riscurilor presupune activitatea coordonată la nivelul companiei de identificare și descriere a riscurilor asociate obiectivelor. Riscurile sunt identificate la nivelul fiecărei structuri organizaționale, sub îndrumarea responsabilului de risc desemnat.

3. Evaluarea riscurilor.

Evaluarea riscurilor se face de către fiecare compartiment. Această etapă presupune evaluarea probabilității de apariție a riscurilor și a consecințelor asupra activităților din cadrul obiectivelor, în cazul în care acestea apar.

Evaluarea riscurilor presupune parcurgerea următoarelor etape:

- Evaluarea probabilității de apariție a riscului identificat
- Evaluarea impactului asupra activităților din cadrul obiectivelor în cazul în care acestea apar
- Evaluarea expunerii la risc, ca o combinație între probabilitate și impact
- Stabilirea toleranței la risc.

Evaluarea riscului este efectuată folosind următoarea matrice:

		PROBABILITATEA		
		1 scăzută	2 moderată	3 ridicăta
I M P A C T	3 grav	M	R	R
	2 moderat	S	M	R
	1 scazut (irelevant)	S	S	M

4. Toleranța la risc

Toleranța la risc reprezintă "cantitatea" de risc pe care o structură este pregătită să o tolereze sau la care este dispusă să se expună la un moment dat și presupune următoarele:

- pentru fiecare risc identificat este necesară efectuarea unei comparații a expunerii la risc cu nivelul toleranței la risc;
- se analizează deviația expunerii la risc față de toleranța la risc și se stabilește dacă riscul este tolerabil sau nu;
- dacă expunerea la riscul inerent este mai mică sau egală cu toleranța la risc, atunci nu se impun măsuri de control al riscurilor, ceea ce înseamnă că riscurile sunt acceptate;
- toate riscurile care au un nivel al expunerii situat deasupra limitei de toleranță trebuie tratate prin măsuri de control prin care expunerea la riscurile reziduale să fie adusă sub limita de toleranță stabilită.

Stabilirea limitei de toleranță la risc constă în punerea într-o relație de echilibru a costului de controlare a riscurilor cu costul expunerii, în cazul în care riscul s-ar materializa, și se face potrivit tabelului:

Nivel tolerare		Explicații
1-2	Tolerabil	Nu necesită nicio măsură de control
3-4	Tolerare medie	Necesită măsuri de control pe termen scurt/mediu
6-9	Intolerabil	Necesită măsuri de control urgente

În general, limita maximă a expunerii la riscuri reziduale, respectiv până la care este permisă asumarea riscurilor, sunt valorile unui risc scăzut.

5. Abordarea riscurilor / Tratarea riscurilor

Este etapa crucială în managementul riscurilor și presupune efectuarea de pași concreți, practici pentru a-l gestiona și controla. Decizia legată de abordarea unui risc reprezintă un efort comun; ea trebuie discutată și adoptată de o manieră transparentă și înregistrată în Registrul de riscuri.

Tratarea riscurilor înseamnă a acționa, prin măsuri de atenuare a probabilității, a impactului sau a ambelor.

Orice risc care este identificat, acceptat, monitorizat și tratat, trebuie însoțit de un plan care să descrie acțiunile ce trebuie întreprinse în cazul în care acesta se materializează.

6. Revizuirea și raportarea revizuirii riscurilor

Este faza care încheie procesul de gestionare a riscurilor.

Riscurile, precum și strategiile de management al riscurilor, trebuie revizuite periodic.

De asemenea, pentru fiecare risc trebuie revizuite acțiunile întreprinse de minimizare a acestuia precum și realizarea unei analize mai ample atunci când apare un eveniment relevant pentru risc.

Revizuirea trebuie să:

- dea asigurări că toate aspectele procesului de gestionare a riscurilor sunt analizate cel puțin o dată pe an;

- ofere asigurări că riscurile sunt supuse revizuirii cu o frecvență corespunzătoare, stabilită în raport cu mobilitatea circumstanțelor și a naturii instrumentelor de control intern ce urmează a fi implementate;
- stabilească mecanisme de alertare ale nivelelor superioare manageriale în privința noilor riscuri sau a schimbărilor suferite de riscurile deja identificate, astfel încât aceste schimbări să fie abordate corespunzător.

7. Valorificarea rezultatelor activității

Gestionarea riscurilor presupune identificarea și evaluarea riscurilor, precum și stabilirea modului de a reacționa în fața acestora, de a aplica mijloacele de control intern care să atenueze probabilitatea apariției sau consecințele produse în cazul materializării.

Gestionarea riscurilor trebuie subordonată obiectivelor care formează un sistem integrat, coerent și convergent către obiectivele generale, astfel încât nivelele de activitate să se susțină reciproc.

Atingerea obiectivelor stabilite sau obținerea rezultatelor așteptate este grevată de incertitudine, acele situații sau evenimente, acțiuni sau inacțiuni care au drept consecință neatingerea obiectivelor.

Modelul managementul riscului la Societatea Apa Târnavei Mari S.A.

